

Kormorántelep: Több ezer madár fejenként napi fél kiló halat zsákmányol

Konkurencia a szigetközi horgászoknak

Legalább négyszáz pár károkatonna - másik nevén kormorán - él fiókáival az Ásványráró alatti telepen. A madarak napi fél kiló halat esznek vagy sebesítenek meg végzetesen. Maró ürüléküktől pedig a fészkelőfák hamar kipusztulnak utánuk. Mára igen elszaporodtak.

Az ötvenes évek elején a kis-baltoni károkatonna-telep hosszú időn keresztül az egyetlen biztos fészkelőhelyüknek számított Magyarországon. A kormoránokat halgazdálkodási kártételük ellenére később a védett madarak közé sorolták. A nyolcvanas években már gazdaságilag is érzékelhető hatással voltak hazai vizeink állományára: vadászatuk azonban nem jelent vonzerőt. Az európai uniós jogharmonizáció szellemében természetvédelmi szempontból jogi védelmet élveznek, s egyedi értéküket 1000 forintban határozták meg. Ez azt jelenti, hogy a természetvédelmi hatóságoknak úgy kell kezelniük, mintha védett faj lenne, ám engedélyezni lehet a kártételek csökkentése érdekében riasztásokat, elejtésüket, gyérítésüket vadászati eszközökkel is.

HORVATH GYULA: Csak motorcsónakkal lehet közelebb menni a fészkekhez.

it, fészkenként átlagban kettőt. A károkatonna kizárólag halakkal táplálkozik: pontyot, ezüstkárászt, sügért, csukát vagy domolykót eszik. A fajtól függően 12-47 centiméter adagos testhosszúságú halakat zsákmányol, melyek tömege 53-285 gramm között van. Halgazdálkodási szempontból tehát a halastavakon és folyókon nagyobb kártételi és kockázati tényezőt jelent, bár sok szeméthalnak minősülő állatot is elfogyaszt. Naponta átlagosan 425-700 gramm kerül a

KORMORÁNTELEP: Ásványráró alatt négyszáz pár neveli fiókáit.

gyomrába: a hazánkban költő vagy ideiglenesen itt lévő kormoránok évente 2428 tonnát esznek ki a vízből.

A fák is kipusztulnak

Ráadásul vadászat közben rengeteg állatot megsebesznek, melyek megfertőződnek, majd elpusztulnak. Ivás közben is nagyobb károkat okozhatnak. A természetes vi-

zekben a károkatonna táplálkozásával már természetvédelmi károkat is előidézhet. Télen nemritkán a veremlő, telelő állományokat zavarják meg. Természetvédelmi szempontból régóta ismeretes: a kormorántelegek fészkelőhelyükre is drasztikus hatással vannak, nagy mennyiségű, maró ürülékük miatt a fészkelőfák aránylag rövid időn belül kipusztulnak. Ezt láthatjuk a

szigetközi ágrendszerben is, ahol a kipusztult fákat megfigyelve végigkövethetjük korábbi fészkelőhelyeiket. A Fertő-Hanság Nemzeti Park igazgatóságának munkatársa hozzáteszi: a vadászoknak nem érdekük, hogy kilőjék őket (bár felkérésre megteszik), a halászok és horgászok pedig tehetetlenek velük szemben.